

Улазак Демократске странке Србије у Скупштину Србије после двогодишње паузе у врху странке није дочекан са одушевљењем. Чак се томе није много обрадовао ни оснивач и дугогодишњи председник странке Војислав Коштуница. Разлог је једноставан. Тај успех је само ојачао позиције ондашњег председника странке др Санде Рашковић-Ивић.

Председница странке уместо да настави са бескомпромисном политичком борбом против режима Александра Вучића, који јој је и донео резултат јер је странка ушла у Скупштину Србије, она је почела да попушта под притиском политичке врхушке индуковане са стране да са Српском напредном странком улази у непринципијелне коалиције на локалном нивоу. Када је схватила да је погрешила поднела је оставку и омогућила колаборационистима да преузму странку.

То време је била последња шанса да се странка реорганизује, дотера, нашминка и промени име чиме би се бројни репови начињени у периоду владавине анулирали и пресекли. Посебно је необична била коалиција на Врачару када је ДСС са једним одборником утицала да СНС преузме власт и дочепа се тако жељене општине. У локалне коалиција ушло се и у другим општинама као што су Ниш, Чачак, Ужице... Играло се по принципу „мало Ђорђе мало муслиман“ односно да странка пре подне са напредњацима дели пословни простор а после подне да их тако критикује да изгледа као да гази по јајима.

Једна чудна кандидатура

Пише: Марко Јакшић
понедељак, 20 март 2017 21:05

